

TEKSTONG DESKRIPTIBO

Sa panahon ngayon ang pagiging Senior High school student ay hindi palaging madali. Madalas na sinasabi ng mga matatanda na hindi natin alam kung paano ang ma-stress. Ngunit tayong mga estudyante ay mayroong iba't ibang karanasan sa stress o pagkahapo. Tulad ng mga gawain sa eskwela na kinakailangag i-maintain na grado. Kasama narin ang oras na iyang kailangang habulin para lamang makapagpasa ng sunod sunod na proyekto. Karamihan sa atin ay maagang pumapasok ng eskwela at paguwi ay may mga iba iba tayong responsibilidad na kailangang gaspaman sa bahay tulad ng mga Gawaing bahay at iba pa. Pagkatapos ng mga ito ay masyado na tayong pagod para gawin ang mga proyekto na ipapasa na sa isang linggo. Kasabay pa ng mga ito ang mag-utos ni nanay at ni tatay.

Marami sa atin ang madalas na nanakulang sa tulog dulot ng mga proyekto na may iba't ibang deadline ngutin madalas ay pinipiliit parin nating magkabuhay sa labas ng eskwela kasama ang mga kaibigan at pamilya. Pagkatapos ng mga gawaing bahay ay susubukan mo'ng huag matulog kahit na antok na antok ka na at kinabukasan hirap ka ng gumising at pagtingin mo sa oras ay alam mong mahuhuli ka nanaan sa iyang klase. Sa umaga karanasan sa atin ay pinipiliit nalang ang sarili na buangan dahil kung hindi, matataabakan ka ng mga naka-abang na mga iba't ibang gawain at performance tasks na naghihintay sa

MAKINA

ISINILAT N' ALEN MADLA

na kailangan ng tapusin. Pagkatapos ng isang buong linggong puno ng gawain ay mayroon pang mga group work na kailangang gawin sa Sabado; mga short films at iba pang mga proyekto.

Tayo bilang isang estudyante sa Senior High School ay tumatanda na at ang iba sa atin ay may mga karelasyon na, mahirap ito dahil kailangan mong hatiin ang oras mo sa iyang pag-aaral at sa iyang karelasyon at dahil dito mas nadedagdegan ang ating mga inilip at nagdudulot sa atin ng pagkahapo. Sa ating eded marami ang nakakaranas ng pambully at ang iba ay hindi tanggap ng ating lipunan. Isa pa sa ating edad ay nagiging masisa tayo sa iba't ibang bagay; maraming tanong sa ating isipan na naghihintay ng kasagutan kaya ang iba ay sinusubukan ang mga iba't ibang bagay na bago. Sinasabi ng ating magulang na dapat ikalugod lang natin ang ating pagkabata ngutin sa ating panahon ngayon madali itong sabihin pero nakasisigurado ako na pag nasubukan ng ating mga magulang ang mag aral ngayon makikita nila kung paano ang pinagkaiba ng ngayon sa dati. Gusto kong ipaalala sa lehat na bawat segundo at minuto na lumilipas tayo ay tumatanda at ang oras ngayon ay hindi na maibabalik pa kaya -live in the moment- sabi nga nila. At kung ito na ang huling araw mo sa buhay mo, masasabi mo ba na ikaw ay nabuhay t a l a g a ?

TEKSTONG ARGUMENTATIBO

Ano ba ang K to 12? Ang K to 12 ay isang programa na ipinatupad ng gobyerno na halos 6 na taong isinasagawa sa korte (Republic Act 10533). Kung saan mandatory ang kindergarten at dagdag na 2 taon sa Basic Education Cycle. Ang Pilipinas noon ay kabilang sa mga bansang hindi pa na isabatas ang programang ito kung saan tayo ay nahuhuli noon sa mga ibang bansa sa larangan ng edukasyon. Bago pa naipatupad ang sistemang ito sa pampubliko at pribadong paaralan sa Pilipinas marami ng sumalungat dito at sumasalungat pa hanggang ngayon. Matatagpuan sa sistemang ito ang mga track katulad ng Academic, Technical Vocational Livelihood, Arts and Design pati na ang Sports. Sa track na Academics pinapalocoban ito ng tinatawag na strands kung saan ito ang ispesyalisasyon na pipiliin ng mga estudyante na pumapatakod sa kukunin nila sa kolehiyo. Ito ay ang STEM, HUMSS, ABM, at GAS. Matutulungan ba nga talaga nitong sistemang ito ang lahat ng tao sa Pilipinas ngayong 2 taon ng makalipas nung naipatupad ito.

Ito ay isang pasan sa mga ibang taong kapos sa pera. Sinasabi na ang layunin ng K to 12 ay para mabigyang preparasyon sa mga estudyante sa pagtutong sa kolehiyo at layunin rin nitong baguhin ang sistema ng bansa. Tinutuwon lamang ng programang ito para sa internasyunal na pamantayan. Isinaad rin dito na binubura ng K to 12 ang ating identidad kung saan ginamit ng mga Amerikano ang edukasyon upang tayo'y maging sunud-sunuran nila. Maraming kadahilanan kung bakit may 'di sumasagayon dito. May mga paaralan na hindi pa kayang tangkilikin ang sistemang

K TO 12: DAGDAG ALAHANIN, DAGDAG PASANIN

ISINILAT NI STEFANE BONDOC

ito tulad ng mga pampublikong paaralan dahil kulang sila sa preparasyon tulad ng mga rehiyon kung saan kulang ang mga paaralan at mahirap ang buhay. May ibang pangtustos upang mag patayo ng pasilidad para sa mga Senior High School. Marahil kulang ang mga guro na mag tuturo sa mga estudyante sa espesipikong strand.

Masasabi nating walang kahandaan sa pagsasanay sa mga guro at kakulangan sa mga gagamiting modules.

Layunin rin ng K to 12 na katapos mo sa Senior High ay pwede ka nang magtrabaho dahil halos nasa edad na 18 ang mga nagtatapos na estudyante ng SHS. Kung saan maraming kabataan na mapiplilitang magtrabaho katapos tumungtong ng SHS dahil sa hirap ng buhay, kaya't katapos noon ay hindi na sila tutungtong ng kolehiyo.

Masasabi rin nating ang mga trabahong nakukuha nila ay pang lokal lamang at lilian lamang ang makakapag trabaho sa ibang bansa dahil alam natin na mataas ang standards o pamantayan sa ibang bansa sa pagtanggap ng kanilang mga employees. Asahan rin nating tataas ang bilang ng walang trabaho at maring ang mga negoyante at mga kapilista ay mag bibigay ng mababang sahod. Dahil maraming nag aagawan sa mga limitadong trabaho pikit-mata nilang tatanggapin ito kahit mababa ang sahod. Maraming estudyante at maaayon ang naaspektuhan sa sistemang ito. Kaya't masasabi natin hindi lahat ay nakikinabang sa programang K to 12.

TEKSTONG NARATIBO

STUDYING ESTUDIENTE

ISINULAT N:
FRANCER AYSON

Hoong Ika-dalampu't tatlo ng Hulyo taong pampalipas pagod daw po, eh." sagot ko at dalawang libo't labing walo. Sa paaralang dati dali silang umalis papunta sa klasrum Palawan University ay nagkuentro ang aking ni JR. Nang matapos ang klase ay dumiretso kaibigan itago nalanang natin sa pangalang JR, ako sa mga kompyuteran upang hanapin si JR, si JR ay napakabait, matalino, mahulit at habang naglalakad ay nakita ko si Byron ang minsa'y sinsumungan ng galit. Sa araw na iyon ay lumapit siya sa akin at sinabing "Sawa na ako", napakantot ako sa ulo diko alam kung anong pinagsasabi at sumagot ako ng "Huh? Saan?". "Hindi" biglang putol sa aking sasabit. "Sa klase ulit-ulit nalang ang mga nangyayari hindi na ako nakakatulog lagi nalang tambak ng mga gamitin at minsan hindi na nakakakin at si mama naman ay lagi nalang naghangad ng mga bagay na kahit gustuhin ko man hindi ko matamo, ni hindi niya mga gusto ang mga nagagawa ko kaya nanan tinatamad na ako mag aral tapos lagi niya nalang ako ikinukumpara sa mga kapatid ko", random ko sa kaniyang mga sinabi ang pat ng nararamdaman at nararanasan niya. "Kaya mo yan! upang 'i-chat' si JR, pero hindi siya naka 'online' at naghinala ako na baka ano nang pinangagawa nito. Lumipas ang isang (1) linggo habang papasok na ako sa klase ay nakita ko ang mga nagulang ni JR, nilapitan ko sila at napaakillala "Hello po tita at tito, kaibigan po ako ni JR, kanusta na po siya?", at napahinto sila sa paglalakad, "Iho, hindi pa umuwi si JR, magdadalaawang (2) linggo na" sagot ng tatay ni JR na may pag aalala. "Hala ano pong nangyari?" sagot kong sobrang nagalala. "Hindi naman at siya naglayas kasi nasa bahay parin ang mga damit ni JR at hindi niya dinala ang cellphone niya" sagot nila. "Alam mo ba kung saan laging nagpupunta ang anak ko?" tanong ni JR. Dugtong pa ng tatay ni JR, "Ang alam ko po ay lagi siya nasa kompyuteran turing uwian sabi niya daw po

magkaroon ng sama ng loob ang kanilang kapwa